

Yaşamak Yine Güzel

– rahim-recep- · 10 Ağustos 2010

Gülmek güllerin küskünlüğünde ölü
Toprak doğurganlığında pişman
Adımlar yılan sürüngenliğinde isteksiz
Buz kesmiş ateşin alevi

Elimde bir çubuk külleri karıştırmaktayım
İçi boş ne köz, ne de kıvılcım kalmış külleri
Ufkumun kırık çizgilerinde aradıklarım
Uçuşan umutlardır ateş böcekleri

Yıldızların neden geceye doğduğunu düşündüm birden
Meyvelerin olgunlaşma sırasını dizdim belleğime
Renkler gökkuşağında birbirine girmişliğinde güzellik
Ufuk yaşama azminde bitmeyen umut...

Yine tezatlar içindeyim evimin damında gözlerken gökyüzünü
Az ötede ormanın içinde bir kuş kendi derdinde sesinde rahatsızlık
Yağmur kurbağası yeşil giysileriyle yeşillikte ciyaklıyor çok bilirliliğini
Karadeniz'in üzerinden bir bulut kara yüzüyle bize yönelmiş, geliyor
Bir telaştır benim şarkıcı kuşlarımda
Köpeğim kolibasının kapısında havlıyor
Evimin önü sahipsizliğinde garip
Gözüme takılan birkaç umarsız atılmış naylon poşet

Göğsümdeki ağrı mı?
Kötümser günlerime en sadık yoldaşım

Yine de şikâyetçi değilim
Yaşamak umutlarla
umutsuzluklarla
Hep güzel